

БЕРТА. Кой милостива Госпоже?

ГРАФИЦА-ТА. Та тойзи нашъ Хофмайсторъ
Голосъ.

БЕРТА. Азъ не съмъ го виждала, а защо, да
не вы е нѣщо увредилъ?

ГРАФИЦА-ТА. Безобразникъ-тъ му не єдний
— той дошелъ да ми доказва, че мой-тъ супругъ
не ма любн искренно!

БЕРТА. А отъ гдѣ знае той, що са то до не-
го касае, и кой го пита за това?

ГРАФИЦА-ТА. А, — той сега много държи на
себе си; той мысли, като му е предалъ мой-тъ су-
пругъ надзираніе на наше-то иманіе, че и мене е
предалъ подъ неговъ рѣкъ, и сега желае да има
любовъ съ мене.

БЕРТА. Що думате: зеръ толкози далеко го
е занесълъ луды-тъ му умъ?

ГРАФИЦА-ТА. Амичи какъ мислишь, — сега е
кличалъ тука предъ мене, и давалъ ми е сабы-тъ
си или да го прободѣ или да му изпълнѣ жела-
ніе-то.

БЕРТА. Па защо него прободохте? О, защо
невикнахте мене, азъ бы му истрѣгнала сърце-то
съ неговъ-тъ сабы и тогава бы го попитала, же-
лае ли да има любовъ съ Графицъ-тъ. А ми сега
какво мыслите да правите съ такъвзи безобраз-
никъ.

ГРАФИЦА-ТА. Рада съмъ да пишѣ на супругъ-
тъ си, но незнаѣ, кой бы му занесълъ писмо-то.

БЕРТА. А ла е проклетъ человекъ! до каквѣ
слабость го е довелъ луды-тъ му умъ! — Азъ мы-